

آیا قرآن وجود موجودات زنده بر روی کرات را تأیید می‌کند

یک عضو پیوسته انجمن فیزیک ایران با بیان اینکه در احادیث داریم که مقیاس آسمان اول به دیگر آسمان‌ها مانند انگشتی در بیابان است، گفت: ما هرگاه به آسمان می‌نگریم گذشته عالم را می‌بینیم و این به دلیل فاصله بسیار زیاد کهکشانشا هاست.

یک عضو پیوسته انجمن فیزیک ایران با بیان اینکه در احادیث داریم که مقیاس آسمان اول به دیگر آسمان‌ها مانند انگشتی در بیابان است، گفت: ما هرگاه به آسمان می‌نگریم گذشته عالم را می‌بینیم و این به دلیل فاصله بسیار زیاد کهکشانشا هاست. به گزارش خبرگزاری مهر، حسین امیددانی، عضو پیوسته انجمن فیزیک ایران در برنامه شب آسمانی شبکه قرآن و معارف سیما به موضوع شگفتی‌های آفرینش پرداخت و بیان داشت: در خلقت خداوند هرگز نمی‌توان بی نظمی دید، بلکه تمامی خلقت خداوند دارای نظم است، دانشمندان از قبل می‌دانند که در چه زمانی و در کجا خورشید گرفتگی و ماه‌گرفتگی صورت می‌گیرد. کهکشان شناسان پیشگو نیستند بلکه بر روی نظم موجود زمان‌ها را حساب می‌کنند و به همین دلیل است که در قرآن می‌فرماید "مَا تَرَىٰ فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِن تَفَوتٍ فَأَرْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَىٰ مِن فُطُورٍ" یعنی در آفرینش رحمان هیچ ناهماهنگی نمی‌بینی، پس چشم خود را برگردان.

وی اظهارداشت: آیات مختلفی داریم که در آن به هفت آسمان اشاره شده، مفسرین دو نگاه دارند، بعضی از مفسرین بیان می‌دارند که هفت به معنای همان عدد 7 است و آنچه که ما می‌توانیم ببینیم همان آسمان اول است. یک سری می‌گویند همه اینها آسمان اول است یعنی همه کهکشانشا و منظومه شمسی آسمان اول است.

امیددانی تصریح کرد: در احادیث داریم که مقیاس آسمان اول به دیگر آسمان‌ها مانند انگشتی در بیابان است، در حقیقت این حدیث به معنای آن است که این آسمان که قابل رصد است به مثابه همان انگشت است. بعضی تفاسیر هم می‌گویند هفت، 7 نیست بلکه منظور کثرت و تعدد است. یکی از سؤالاتی که فکر بشر را بسیار به خود مشغول کرده و دانشمندان نیز به شدت کنجکاو هستند که پاسخ این سؤال را دریابند بحث این است که آیا ما انسان‌ها در عالم تنها هستیم و یا موجودات زنده فقط بر روی کره زمین وجود دارد؟ این سؤال مهم و زیبا و جذابی است.

عضو پیوسته انجمن فیزیک ایران افزود: قرآن کریم فرموده که چنین موجودی وجود دارد، دابه به معنی موجود زنده جنبه‌ای که در وجودش آب به کار رفته است در کرات آسمانی قطعا دیگر وجود دارد، چگونگی‌اش را نمی‌دانیم اما وجودش قطعی است.

امیددانی با بیان این مطلب که همین الان هرجا که نشسته باشیم، زمین 20 کیلومتر در دقیقه به دور خودش می‌چرخد گفت: خداوند خودش می‌فرماید که این چرخش از نشانه‌های من است، حتی در عبادات هم نگاه ما به آسمان است و نمازهایمان نیز بر طبق این گردش‌ها زمان‌بندی شده اما ما از این امور می‌گذریم بدون آن که به آیات خداوند توجهی داشته باشیم.

وی ادامه داد: در قرآن آمده است که "إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ" همانا در آفرینش آسمان‌ها و زمین و اختلاف شب و روز، نشانه‌هایی برای خردمندان است، خداوند نمی‌فرماید نشانه برای الناس بلکه بیان داشته نشانه برای خردمندان زیرا هستند انسان‌هایی که 70 سال عمر می‌کنند اما 7 دقیقه در این نشانه‌های خداوند تعالی ندارند.

این کارشناس نجوم و ستاره‌شناسی تصریح کرد: ما اصلا در فضا ساکن نیستیم در عین حال که زمین دور خود می‌چرخد، با سرعت 30 کیلومتر در ثانیه یعنی با سرعتی بسیار بالاتر از چرخش زمین به دور خود، به دور خورشید می‌گردد و خورشید و خانواده‌اش نیز با سرعت 240 کیلومتر در ثانیه به دور خود می‌چرخد. بنابراین کمی اگر دقت داشته باشیم متوجه می‌شویم که در 30 دقیقه نه تنها ما ساکن نبوده‌ایم بلکه مسافت زیادی را در فضا طی کرده‌ایم.

وی گفت: اگر خورشید بخواهد به دور مرکز کهکشان راه شیری تنها یک دور بزند 225 میلیون سال طول می‌کشد بنابراین از وقتی خدا آدم و حوا را آفریده بشر یک دور هم دور کهکشانی را طی نکرده است اینجاست که باید گفت لاحول و لا قوة الا بالله العلی العظیم. بحث فاصله برای تمامی تماشاگران آسمان بسیار جذاب است اگر دقایقی را به آسمان خیره شویم حس می‌کنیم که معلق هستیم و واقعیت نیز همین است.

وی تأکید کرد: اگر خوب به آیات خداوند نگاه کنیم متحیر خواهیم شد که چگونه ستارگان این‌گونه منظم در مکان‌های خود قرار

دارند در قرآن در این باره آمده است "وَكَأَيِّنْ مِنْ آيَةٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ" یعنی و چه بسیار آیه ها و نشانه ها در آسمان و زمین هست که با حالت اعراض از کنار آن می گذرند.

امیددانی بیان داشت: کاوشگران به سیارات منظومه شمسی رفته اند اما اگر بخواهند از منظومه شمسی خارج شوند و به اولین ستاره بعد از خورشید بروند با آپولو یک میلیون سال طول می کشد تا به این ستاره برسند. بشر با شاتل های فضایی امروز 100 هزار سال در راه است تا به اولین ستاره بعد از خورشید برسد، یعنی از همان روز که بشر متمدن شده است اگر با سرعت شاتل های امروزی راه افتاده بود 90 هزار سال دیگر باید می رفت تا به این ستاره برسد.

عضو پیوسته انجمن فیزیک ایران گفت: اگر با سرعت نوری هم بسنجیم فاصله ما با اولین ستاره بعد از خورشید 4/5 سال است یعنی در حقیقت ما که داریم به آسمان نگاه می کنیم در حقیقت به گذشته عالم نگاه می کنیم و بسیاری از ستارگان دیگر وجود ندارند زیرا ما گذشته آن ها را می بینیم. فاصله ما تا کهکشان همسایه دو میلیون سال نوری است وقتی این فاصله را حساب کنیم به عظمت خداوند پی می بریم، در سوره واقعه قرآن به این فاصله قسم خورده شده و بیان می کند که این سوگند بزرگی است از طرفی پس از آن بیان شده که این قرآن، قرآن با عظمتی است و در حقیقت این نشانه ها را هم دلیلی بر عظمت قرآن نیز می داند.